

„Mezi Čechy, k pobožnému zpívání náchylnými.“

Kancionál český mnohostranně literárně činného jezuita Matěje Václava Šteyera (1630-1692) patří k nejobsáhlejšímu i nejvydávanějšímu bohémikálnímu kancionálu. Během let 1683-1764 byl vytištěn šestkrát a jeho užívání je doloženo minimálně do začátku 20. století. Obsahuje téměř 1000 českých písňových textů a více než 800 nápěvů, a to od raně středověké písně *Hospodine, pomiluj ny* až po písňovou tvorbu druhé poloviny 17. století. Šteyerův zpěvník přitom nabízí zajímavé výpovědi o literárním životě doby svého vzniku i doby své recepce, o podílu hymnografie ve vernakulárním jazyce na utváření laické zbožnosti i konfesijní identity apod. Šteyerovu zjevnou snahu prezentovat shromážděný písňový fond jako doklad starobylé „pravověrné“ zbožnosti Čechů interpretujeme v širším kontextu, jako součást úsilí českých katolických intelektuálů prvních pobělohorských generací o katolickou podobu české kolektivní paměti. Monografie tak vybízí ke studiu memoriální funkce hymnografie, ke studiu podílu českých kancionálů na konstituování konfesijní i národní identity a vůbec k reflexi vlastního vztahu k minulosti. Monografie se zabývá pouze písňovými texty *Kancionálu českého*, nabízí však i ne jeden podnět pro hudební historii, v očekávání, že se pro ni stane výzvou, aby prověřila či opravila její závěry. Kniha je zároveň pojata jako jedna z přípravných prací pro novou antologii české raně novověké duchovní písně, jež by nahradila dnes již zastaralé výběry.

Koupit v e-shopu

„MEZI ČECHY,
K POBOŽNÉMU ZPÍVÁNÍ
NÁCHYLNÝMI“

Šteyerův *Kancionál český*,
kanonizace hymnografické paměti
a utváření katolické identity
v 17. století

Marie Škarpová

